

GRAFINGSKA TRYCKERIET

Saga, om en fiskare, och en resande.
Öfversättning. Stockholm, tryckt uti
för detta Grefingska tryckeriet, 1772.

1772

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
  - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
  - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
  - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

SAGA

Ex. A

1772

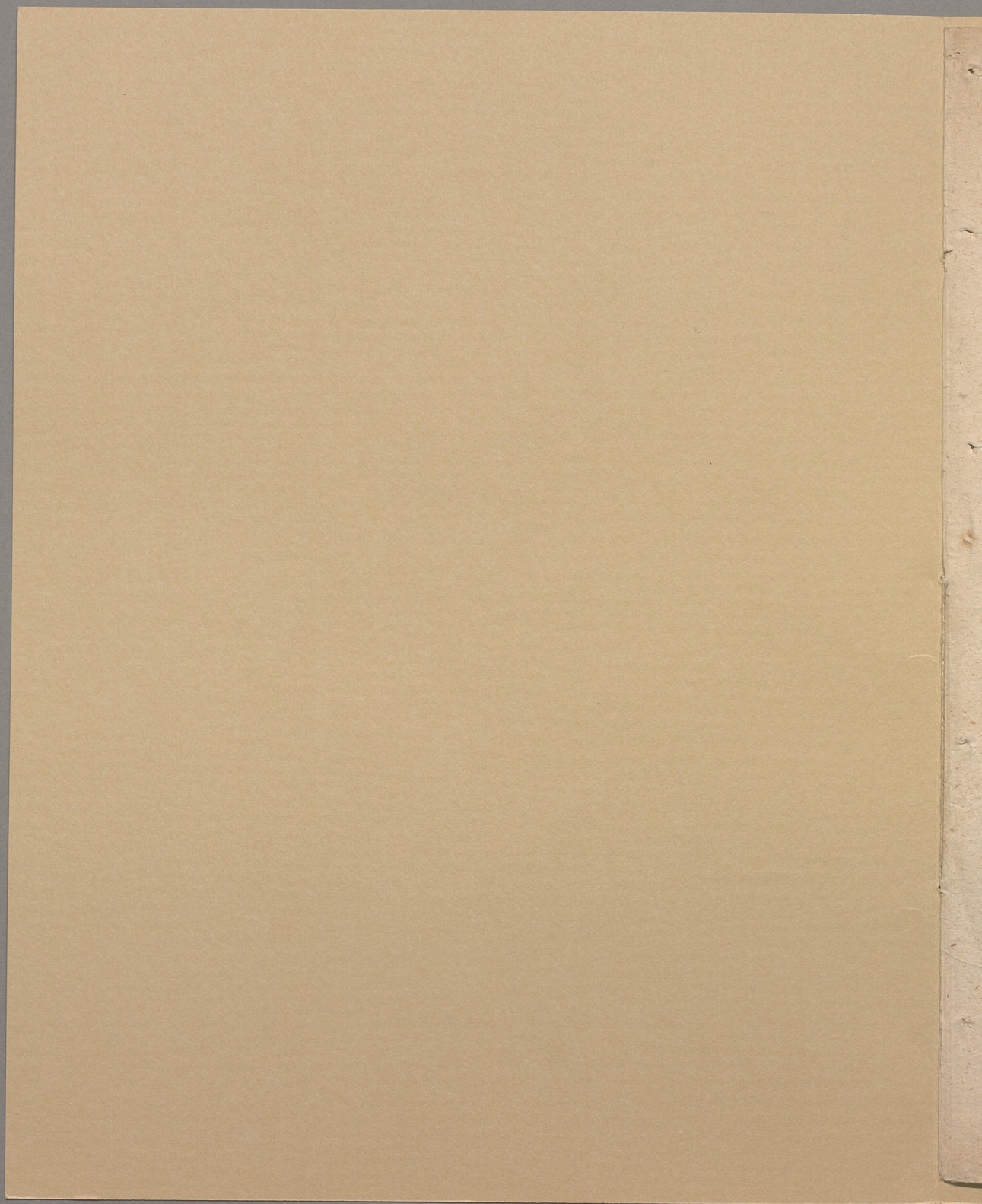
Sv. Saml.

Polit.

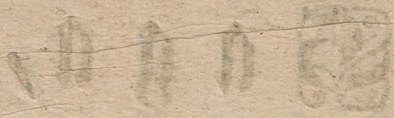
Sv.

(Bn)

1700-1829

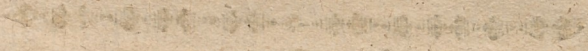

1773

En Räknelse, och en Beskrifning

Öfverstyrelsen

STOCKHOLM

Tryckt hos J. GREFLINGERs Erbhållare

1773

Det war en gång en gammal Man, hwilken icke hade widare förmögenhet, än en ringa hydda wid Stranden, af en liten Ström. Han födde sig med Fiskande; men som det icke fanns särdeles Fisk i denna Strömmen, så kunde han och icke förwärfwa sig mycket, utan lefde måst af watern och bröd. Imidlertid war han likwäl nögd i sin fattigdom, efter han icke önskade sig annat, än hwad han ägde.

En gång föll det honom in, at han wille se Staden, och beslöt, at dagen derpå gå dit. Då han war i begrep, at gå åstad, så träffade han en Resande, hwilken frågade honom: Om det nu wore långt til någon By, där han kunde finna något herberge? „Det är ännu några mil dit, swarade Fiskaren, och det är redan sent på qvällen, wilken I tilbringa natten i min hydda, så skal jag af hjertat taga Eder emot.

Den Resande tog hans tilbod an, och Fiskaren, hwilken wille herbergera honom, gjorde up en eid, at koka några små Fiskar, under det han tillagade afton-måltiden, söng och roade han sig och syntes mycket munter. „I ären rätt lycklig, sade Gästen til honom,

„då J således kunnen fördrifwa tiden. Jag skulle wilja gifwa allt
i werlden ut, om jag kunde wara så glad, som J.

„Hwad hindrar Eder derifrån? frågade Fiskaren. Min gläd-
dje kostar mig ingen ting; Jag har ock aldrig haft orsak, at wara
bedröfwad. Hafwen J då mycket bekymmer, som icke tillåter Eder,
at wara glad.

„Ach! swarade den Resande, alla hålla mig för den lyckligaste
människa: Jag har warit Köpman och wunnit en stor förmö-
genhet; Men jag hade intet ögnableck någon rs. Jag fruktade
ständigt, at jag skulle spela Bankerout: at mina wahror skulle för-
derfwas: Att mina Skepp, som gingo i Sjön, skulle föroljfas:
Jag har således öfwergifwit Handelen, på det jag skulle blifwa me-
ra nögd til sinnes, och hafwer köpt mig en tjenst wid Hofwet.
J början hade jag den lyckan at behaga min Herre. Jag wardt
Hans gunstling, och jag trodde, at jag skulle blifwa nögd. Men
jag har snart funnit, at jag mer war Herrens slaf, än Hans
gunstling. Jag måste alla ögnableck twinga mina böjeller, och
följa Hans. Han älskade jagt, och jag hwilla. Imedertid war
jag likwäl förbunden, at hela dagen stryfa igenom Skogen med
honom. Jag kom helt afmattad tillbaka til Slottet, och hade stor
hog at lägga mig. Men jag fick icke; Konungens Maitresse, gaf
en bal och Gästabud; Jag fick den äran och blef af henne bu-
den dit, at hon derigenom skulle ställa sig in hos Konungen. Jag
gick misnögd dit: Konungens wänskap tröstade mig ännu något
litet. Det är ungefärligen 14 dagar sedan, då det kom honom i
hufwudet at mycket wänligen tala med en af sina Hof-Herrar.
Han har updragit honom 2:ne saker at utföra, och sagt, at han
hölle honom för en rättskaffens man. Från detta ögnablecket har
jag wäl sedt, at jag wore förlorad, och jag hafwer tilbragt många
sömnlösa nätter. Men, föll Fiskaren honom i talet: stödde det då
derföre, at Konungen wiste Eder et onådigt ansigte, eller efter han
icke mera älskade Eder? Aldeles icke, swarade denna Mannen, Ko-
nun

„ningen wiste mig mera wänskap och Nåd, än tillföre; Men
 „betänk likwäl, at han icke mera älskade mig ensamt, och at alle
 „sade, at denne Herren skulle blifwa den andra gunstlingen. I sin-
 „nen wil at sidant war mig odrägeligt, jag hade ock snart kun-
 „nat dö af harm deröfwer. Men i går begaf jag mig helt bedröf-
 „wad i min Kammare, och då jag war ensam började jag på at
 „gråta. I det samma blef jag warse en stor man af et ganska be-
 „hageligt Utseende, hwilken sade til mig: Afael, dit elände ömkar
 „mig, wil du blifwa nögd, så affäg dig all hog til Nådedom och
 „ära. Ach! Nådige Herre, sade jag til denna Mannen, jag wille af
 „mitt innersta hjärta önska det; Men huru skal jag komma fort
 „dermed? Lämna Hofwet sade han til mig, och res bort på den
 „första wäg som du finner för dig.

„Människans dårskap bereder dig et Skådo-spel, som är måg-
 „tigt, at alltid hela dig ifrån äregirighet. När du har rest 2:ne
 „dagar, så kom åter tillbaka, och tro med wisshet, at det endast kom-
 „mer an på dig, om du wil lefwa roligt.

Jag har redan rest en hel dag, at lyda den samma, och wil i
 morgon fortfåttja resan; Men jag tror swärligen, at jag får nå-
 gon ro, som han lofwat mig.

När Fiskaren hade hört dessa händelser, så måste han förun-
 dra sig öfwer denna äregirigas dårskap, som lät sin lyckfäligket an-
 komma på Förstens blickar och ord. Det skal wara mig kärt, at
 åter så se Eder, och förnimma Eder åter wara förnögd, sade han
 til den Resande. Fortsätten Eder resa, och kommen om 2:ne dagar
 tillbaka i min hydda: Jag wil äfwen resa. Jag har ännu aldrig
 sedt Staden, och jag inbillar mig, at jag skal wa mig mycket år det
 buller, som där lårer wanka.

I hafwen dertill ett slått infall, sade den Resande. Efter I
 nu ären lyckelig. Hwarföre söken I då at göra Eder olyckelig: E-
 der hydda synes Eder nu wara tillräckelig; men om I får se de sto-
 ras

vas Pallatser, så lärer hon förekomma Eder ganska liten och ringa. J ären tillfreds med Edra kläder, efter de betäcka Eder Nakenhet; Men J lären ganska litet tycka om dem, då J får skåda de Dikas präktiga kläder.

Min Herre! sade Fiskaren til sin Gäst, J talen, som en Doctor; betienen! Eder derföre af desse goda skäl, på det J mågen lära, at icke förarga Eder sielf, då J betrakten andra, eller talen med dem. Werlden är full med sådant folk, som gifwa andra goda råd, då de likwäl ej kunna styra sig sielfwa.

Den Resande swarade ingen ting härpå; efter det icke är anständigt at säga något emot folk i deras egna hus; men den andra morgonen fortsatte han sin resa, då Fiskaren äfwen började sin. Efter 2:ne dagars förlopp, kom den Resande Asael, hwilken icke funnit något owanligt, tillbaka til hyddan: Han fant Fiskaren sitta för sin dörr, stödjia husfwudet på sin arm, och huru han fast ögonen stint på marken.

„Hwarpå tänken J? frågade Asael.

„Jag tänker swarade Fiskaren, at jag är rätt olyckelig. Hwad har jag syndat min Gud emot, at Han gjordt mig så usel, då det finnes så många rike, och förnöjde människor?

J det samma syntes den mannen, hwilken befallt Asael, at resa 2:ne dagar bort, och war en Ängel. „Hwarsföre har du icke följt Asaels råd? sade han til Fiskaren, så snart du fick se Stadens pragt, har det upväkt hos dig girighet och trängtan efter stor ära. „Det har bortjagat din glädje och ro. Tygla dina begär, och du lärer åter finna dessa dina kostbara fördelar.

„Det är wäl lätt för Eder, at säga, föll Fiskaren honom i tallet; Men det är icke möjligt för mig. Jag märker at jag ständigt måste blifwa olyckelig, så framt icke Gud behagar ändra mitt tillstånd. „Det

„Det skulle lända til dit förderf, sade Engelen til honom. Tro mig, önska icke mer, än du hafwer.

„I hafwen talt mycket rätt, fullföljde Fiskaren; Men I kunna icke dermed hindra, at jag icke önskar mig et annat tillstånd.

„Gud hörer ibland den äregirigas önskan, svarade Engelen; Men det sker i Hans wrede, då han wil straffa honom.

„Hwad angär det Eder? sade Fiskaren. Om det endast låt sig göra med önskingar, så skulle jag icke bekymra mig stort om Ederet hot.

„Efter du då wil din egen skada, sade Engelen, så må det så wara. Du kan önska dig 3:ne Ting: Gud skal låta dig få dem.

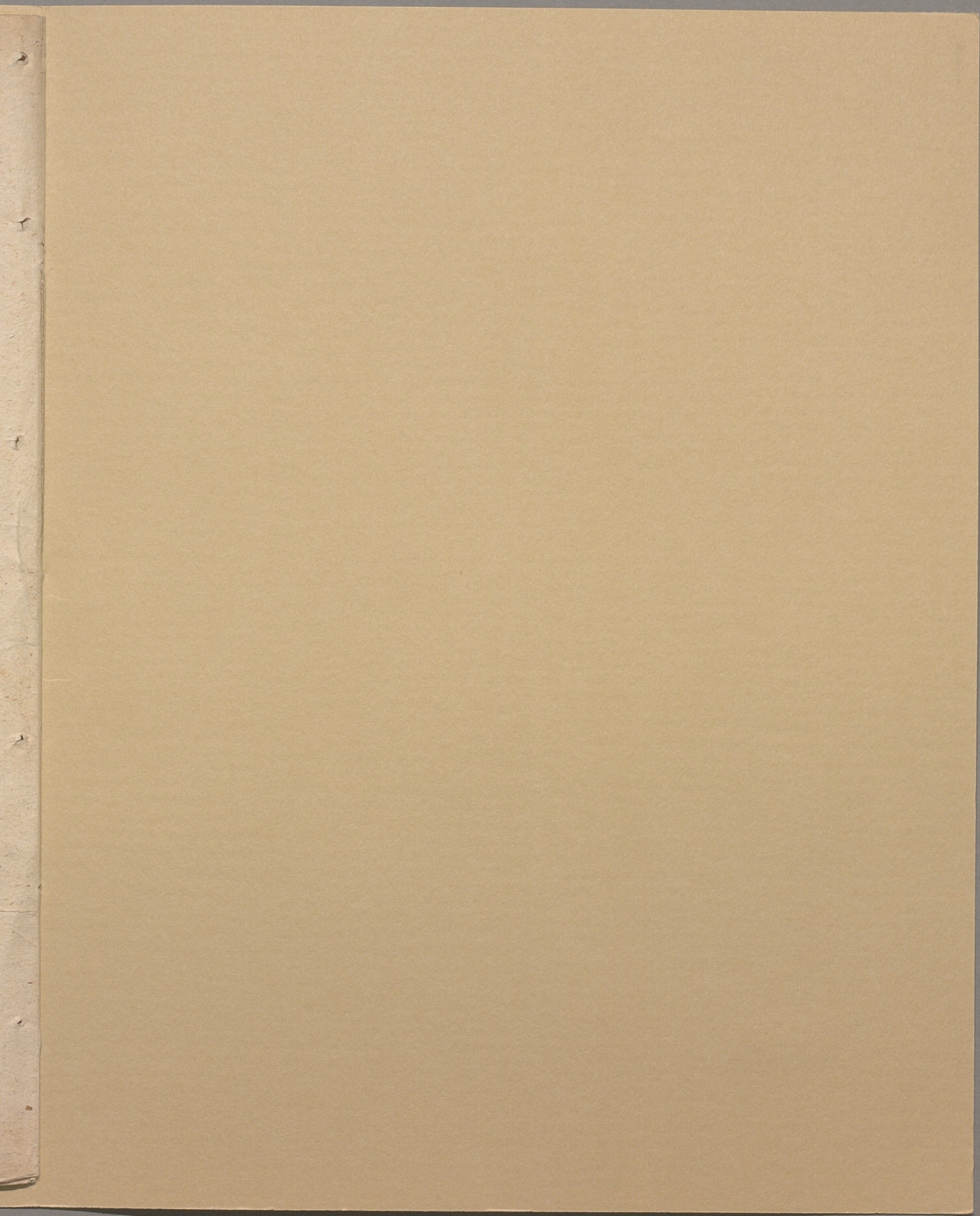
Fiskaren wart helt glad, och önskade at hans hudda skulle blifwa förwandlad i et prägtigt Palais, och strart blef hans önskan fullbordadt. Sedan Fiskaren högelligen undrat sig öfwer denna härlika byggnad, önskade han at den lilla Strömmen som flöt utan för hans husdör, måtte blifwa förwandlad i et stort Haf; Och strart blef hans önskan upfyld. Nu hade han 2:de önskan öfrig. Han tänkte en tid derpå, och änteligen önskade han, at hans lilla Båt skulle förwandlas i et rikt, med Diamanter och Guld lastat Skepp. Så snart han blef Skeppet warse, så skyndade han sig dit, at undra på de rikedomar, af hwilka han war bleswen ägare. Men knapt war han ingången, innan en stark Storm reste sig up. Fiskaren wille gå tillbaka på Landet och stiga ut; Men det war icke möjligt.

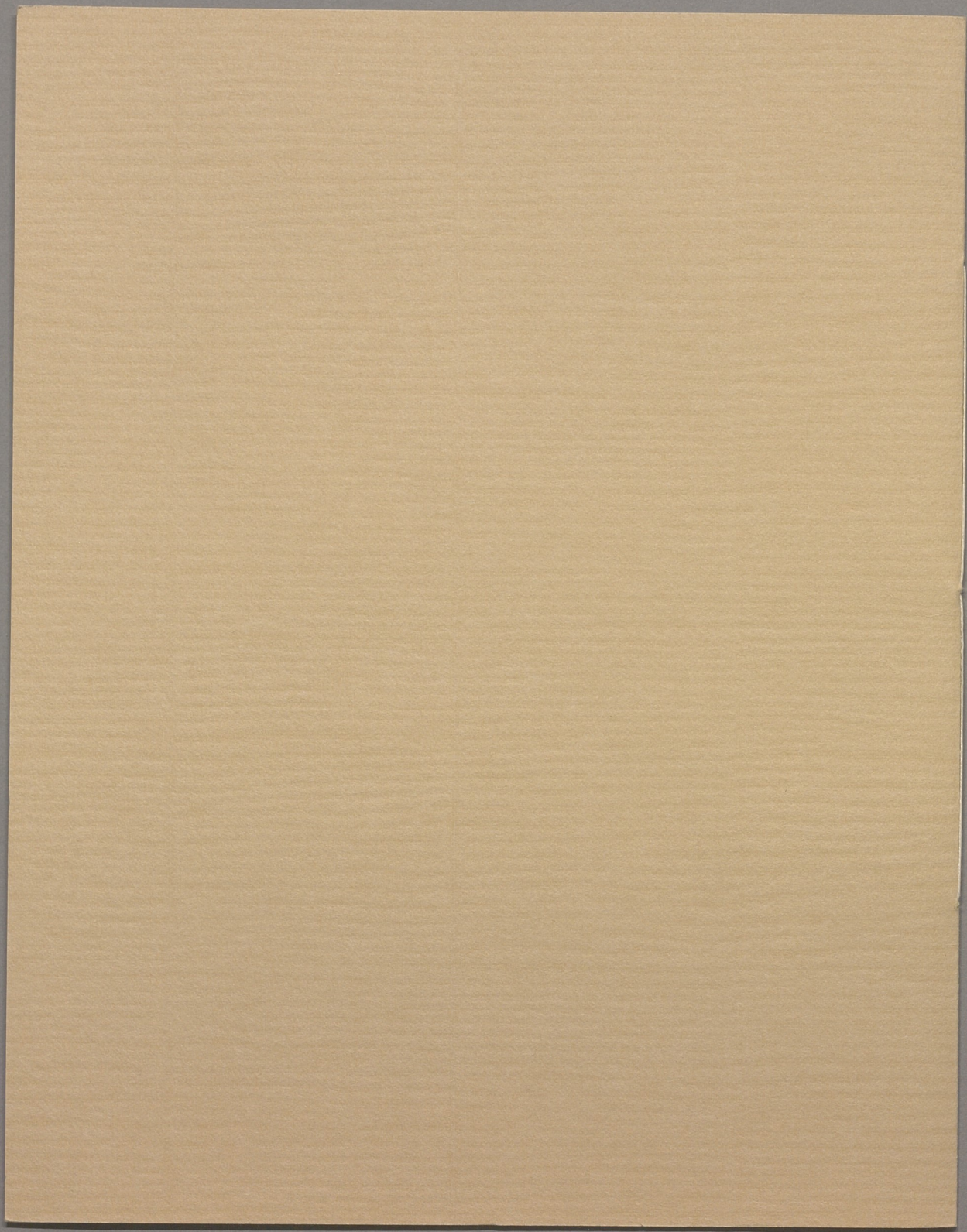
Nu förbannade han sin äregirighet; Men hans ånger kom för sent; Hafwet upslukte honom med alla hans Rikedomar, och Engelen sade til Afael: Detta exemplet bör göra dig förständig. Denne mannens ändalyft, är nästan alltid den äregirigas. Hofwet du nu lesfwer uti, är et Haf, som är namkunnigt för des sto
ma

mar och Skepsbrott. Sök at komma på Stranden, medan du ännu kan göra det: Du lärre en gång önska dig det, utan at du kan komma dit.

Den båfwande Asael lofwade lyda Engelen, och hölt ord. Han lämnade Hofwet och satte sig ned på Landet, hwaråst han gifte sig med en flicka, hwilken ägde mera dygd, än dajelighet och förmögenhet. Han sökte icke widare at föröka sina Rikedomar, utan beståtte sig fast mer, at måtteligen nyttja det han hade, och dela det i friga med de fattiga. Nu först såg han sig lycklig och förnögd, och han tilbragte ingen dag, utan at tacka Gud, at han fräist honom ifrån girighet och åtra efter stor ära, som hittills förgiftat hela hans lefnad. Den Penninge-girige och äre-girige blifwa alltid förr eller senare olycklige.

www.books2ebooks.eu